

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: O. Melniciuc
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: N. Budăi, V. Efros, I. Muruiuanu

Dosarul nr. 3ra-822/17

ÎNCHEIERE

02 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valentina Clevadi
Ala Cobăneanu, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Vidrașco Tatiana, Barbaroș Dumitru, Homițchi Ghenadie, Balan Veaceslav, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Vidrașco, Dumitru Barbaroș, Ghenadie Homițchi, Veaceslav Bălan împotriva Uniunii Avocaților din R. Moldova, Comisia de Licențiere a profesiei de avocat privind constatarea ilegalității refuzului, anularea hotărârii, obligarea la adoptarea hotărârii privind admiterea în profesia de avocat și restituirea sumei, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Petru Drăguța și a fost casată parțial hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 09 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 03 august 2016 Tatiana Vidrașco, Dumitru Barbaroș, Ghenadie Homițchi și Veaceslav Bălan au depus cererea de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din R. Moldova, Comisia de Licențiere a profesiei de avocat privind constatarea ilegalității refuzului, anularea deciziei din 03.06.2016 și 08.07.2016, obligarea la adoptarea hotărârii privind admiterea în profesia de avocat și restituirea sumei de 5000 lei pentru fiecare reclamant.

În motivarea acțiunii reclamantii au indicat, că prin hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat din 03.06.2016 au fost respinse cererile prin care au solicitat a fi admiși în profesia avocat, pe motiv că nu întrunesc condițiile art.10 alin.2 din Legea cu privire la avocatură, specificând că ilegalitatea hotărârilor Comisiei de licențiere din 03.06.2016, au reclamat-o prin înaintarea în adresa Uniunii Avocaților la 30.06.2016 a cererii prealabile.

Susțin că, examinând cererile prealabile, Comisiei de licențiere a profesiei de avocat prin decizia din 08.07.2016 a refuzat în satisfacerea cerințelor invocate, fără informarea solicitanților în modul prevăzut de lege despre decizia adoptată,

mai mult ca atât, fără a o motiva specificând că, respingerea cererii prealabile depuse prin hotărârea comisiei de licențiere a profesiei de avocat din 08.07.2016 este neîntemeiată.

Susține, că hotărârea Comisiei de licențiere din 03.06.2016 și cea din 08.07.2016 sunt acte ce denigrează imaginea Comisiei de licențiere a Uniunii Avocaților, precum și însuși a profesiei de avocat. Precizează că, aceste acte nu corespund condițiilor de formă și conținut ale unui act oficial, deoarece: nu este indicat în baza căror motive și temeuri a fost respinsă cererea depusă, inclusiv și cererea prealabilă; nu a fost indicat care condiții prevăzute de art.10 alin.2 din Legea cu privire la avocatură nu sunt întrunite; nu este indicat care a fost modalitatea de examinare a cererilor, precum și modalitatea de votare, câte voturi au fost expuse, pro și contra

Specifică reclamanții, că de către Comisia de licențiere pe caz au fost încălcate flagrant și intenționat prevederile legale, după cum urmează: art. 16 al. 2, art. 43 al. 1 al Constituției; art. 3 lit. e, art. 10 al. 2 din Legea cu privire la avocatură, art. 8 CEDO, și că nu este clară poziția Comisiei de licențiere a profesiei de avocat la interpretarea și aplicarea neuniformă a legislației în vigoare, precum și la aplicarea selectivă și discriminatorie a prevederilor legale, deoarece în unele cazuri, în baza aceluiași principii, persoane care practic dețin același statut, solicitanții sunt admiși în profesia de avocat. La fel, menționează că poziția contradictorie și ambiguă a comisiei, care pe de o parte, prin hotărârea din 05.05.2016 diferențiază două etape de accedere în profesia de avocat, după cum prevede și Legea cu privire la avocatură, admiterea în profesia de avocat și licențierea profesiei de avocat ca prin hotărârea din 03.06.2016, adoptată în privința lor, din motive necunoscute și contrare propriei poziții, să ia o poziție diametral opusă, fără nici un fel de motivare și explicare de ce a s-a ajuns la o asemenea decizie.

Indică că, nu este clar în baza căror raționamente și temeuri, unii solicitanți, care cad direct sub incidența art. 10 al Legii cu privire la avocatură sunt admiși în profesie, pe când subsemnații, de asemenea cade sub incidența aceleiași norme au fost respinsă, specificând că aceste acțiuni ale Comisiei de licențiere a profesiei de avocat urmează a fi examinate prin prisma Legii cu privire la asigurarea egalității, prevederile căreia în mod repetat dovedesc interpretarea și aplicarea discriminatorie a legislației, or contrar deciziilor adoptate de către Comisia de licențiere a profesiei de avocat, consideră că au respectat și întrunesc condițiile prescrise în dispoziția art. 10 al. 2 din Legea cu privire la avocatură.

Indică că, legislatorul a instituit 2 etape pentru exercitarea profesiei de avocat: prima etapă fiind admiterea în profesia de avocat și a doua etapă fiind eliberarea propriu zisă a licenței de avocat, act în baza căruia și este exercitată profesia de avocat, iar cea de-a doua etapă este o atribuție exclusivă a Ministerului Justiției, or conform art.22 alin.2 a Legii cu privire la avocatură prima etapă, și anume: admiterea în profesia de avocat este în competența Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, conform art.43 alin.3, iar tapele

enunțate, se precedă una alta, respectiv eliberarea licenței de avocat, se efectuează obligatoriu și numai după admiterea, solicitantului în profesia de avocat.

Indică, că la momentul solicitării lor de a fi admiși în profesia de avocat, consideră că nu sunt careva temeuri ce ar fi impus Comisia de Licențiere a respinge cererile subsemnaților, or în altă ordine eventuala motivare a comisiei prin faptul incompatibilității este lipsită de careva legal și chiar contravine legislației în vigoare cât și drepturilor și libertăților garantate și inclusiv și de CEDO.

Mai indică, că pentru a asigura proporția intereselor individuale în raport cu cele publice, Comisia de licențiere la etapa admiterii în profesia de avocat este în drept să admită în profesia de avocat solicitanții angajați în câmpul muncii în funcții retribuite, conform art. 10 alin.2 din Legea privind la avocatură și nimic nu îngrădește retragerea licenței respective, în ipoteza în care nu va respecta prevederile art. 11 din Lege, la etapa licențierii profesiei de avocat, specificând că cele două etape de accesare în profesia de avocat prevăzute de legiuitor la Capitolului III și IV din Legea cu privire la avocatură, asigură respectarea art. 11 din Lege, pe de o parte, și dreptul la viața privată, inclusiv dreptul la exercitarea oricărei funcții retribuite, pe de altă parte, or dreptul la alegerea ocupației perfect se interferează cu prevederile art. 8 CEDO, care reafirmă că în raport cu propria jurisprudență viața privată are un câmp larg care include în sine pe lângă celelalte aspecte dreptul la dezvoltarea personală, libertatea de a decide în privința propriului viitor, posibilitatea de a-și dezvolta identitatea personală și socială a fiecărui individ, prin relaționarea cu cei din jurul său, or viața profesională face parte din zona de interacțiune între individ și ceilalți care chiar și într-un context public, poate să țină de viața privată.

Consideră că subsemnaților nu le poate fi imputată încălcarea art.21 alin.4 din Legea cu privire la avocatură, deoarece, conform art. 10 alin.2 este stabilit că de aceleași drepturi și în acelea condiții beneficiază și persoanele care, după demisia din funcția de judecător au continuat si activeze în domeniul dreptului, or procedura de obținere a licenței, ca orice altă procedură, necesită timp, pregătirea actelor necesare și prevede luarea unei hotărâri de organul abilitat, în cazul de față de Comisia de licențiere, or stare de incompatibilitate nu survine în momentul depunerii cererii de admitere în profesie de avocat, dar în momentul în care candidatul/solicitantul capătă dreptul de a desfășura activitatea de avocat în conformitate cu art. 12 din Legea cu privire la avocatură, specificând că Comisia de licențiere urma doar să verifice dacă, după admiterea în profesia de avocat a subsemnaților, dar înainte de a obține licența în corespundere cu art.22 din Legea cu privire la avocatură, nu abuzează de acest drept, fiind antrenați în alte activități profesionale incompatibile cu statutul de avocat. Susține, că eventuala invocare de către Comisie a incompatibilității subsemnaților la admiterea în profesia de avocat în condițiile art. 10 alin.2 din Legea cu privire la avocatură, nu ar avea temei legal, cu atât mai mult că cerința imperativă de neparticipare în alte activități profesionale, față de candidații scutiți de efectuarea stagiului profesional

și de examenul de calificare, în lege nu este prevăzută și respectiv nu este interzisă.

Specifică că ilegalitatea și abuzul comis de către Comisia de licențiere a profesiei de avocat în partea ce ține de impunerea achitării taxei de 5000 lei, fapt ce denotă că la moment nu există nici un temei legal de a percepe vreo taxă pentru admiterea în profesia de avocat a persoanelor care cad sub incidența prevederilor art. 10 alin.2 din Lege, or în temeiul acestui articol, persoanele menționate sunt scutite de efectuarea stagiului profesional și de examenul de calificare, iar legiuitorul nu a investit nici chiar Congresul cu o asemenea atribuție, precum stabilirea cuantumului taxelor pentru această categorie de solicitanți. Indică că, de către Comisia de licențiere nu au fost informați despre examinarea cererii depuse, nu li s-a acordat dreptul de a participa la ședința Comisiei pentru a-și reprezenta drepturile sale și a motiva cererea depusă, precum că nu au fost informați de Comisia de Licențiere.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 09 decembrie 2016 chemare în judecată înaintată de Tatiana Vidrașco, Dumitru Barbaroș, Ghenadie Homițchi și Veaceslav Bălan a fost admisă parțial și s-au recunoscut ilegale refuzurile Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din Republica Moldova privind admiterea lui Tatiana Vidrașco, Dumitru Barbaroș, Ghenadie Homițchi, Veaceslav Balan în profesia de avocat. S-a anulat hotărârea Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat din 03.06.2016 în partea respingerii cererilor lui Tatiana Vidrașco, Dumitru Barbaroș, Ghenadie Homițchi. Veaceslav Balan în admiterea în profesia de avocat. S-a obligat Comisia de Licențiere a profesiei de avocat a Uniunii Avocaților din Republica Moldova să admită pe Tatiana Vidrașco, Dumitru Barbaroș, Ghenadie Homițchi, Veaceslav Bălan în profesia de avocat. În rest pretențiile din cererea de chemare în judecată în partea ce ține de anularea hotărârii din 08.07.2016, prin care s-au respins cererile prealabile și restituirea taxei de 5000 lei fiecărui dintre reclamanți, s-au respins ca nefondate (f.d.86, f.d.89-f.d.94).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2017 a fost admis apelul declarat de avocatul Petru Drăguța în interesele Uniunii Avocaților din R. Moldova. și a fost casată hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 09 decembrie 2016 în partea admiterii cerințelor privind constatarea ilegalității refuzului, anularea hotărârii, obligarea la adoptarea hotărârii privind admiterea în profesia de avocat, și în această parte s-a emis o hotărâre nouă prin care s-au respins ca neîntemeiate cerințele privind constatarea ilegalității refuzului, anularea hotărârii, obligarea la adoptarea hotărârii privind admiterea în profesia de avocat. În rest hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 09 decembrie 2016 s-a menținut (f.d.109, f.d.110-120).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 06 iunie 2017, în termenul prevăzut de lege, Vidrașco Tatiana, Barbaroș Dumitru, Homițchi Ghenadie, Balan Veaceslav au declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2017 cu menținerea hotărârii Judecătorei

Rîșcani mun. Chișinău din 09 decembrie 2016.

La data de 23 iunie 2017 recurentul Barbaroș Dumitru a declarat recursul suplimentar, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2017 cu menținerea hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 09 decembrie 2016.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurenții au indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, a interpretat în mod eronat normele de drept material, a comis erorile care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vidrașco Tatiana, Barbaroș Dumitru, Homițchi Ghenadie, Balan Veaceslav nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenții nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material de către instanța de apel respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătorești recurat.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie

capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vidrașco Tatiana, Barbaroș Dumitru, Homițchi Ghenadie, Balan Veaceslav ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Vidrașco Tatiana, Barbaroș Dumitru, Homițchi Ghenadie, Balan Veaceslav se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valentina Clevadi

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Ion Druță